EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 23.10.2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o standardizované přiznání k dani

{SWD(2013) 426 final}
{SWD(2013) 427 final}
{SWD(2013) 428 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Systém DPH vyžaduje, aby hospodářské subjekty pravidelně vyplňovaly přiznání k DPH, v nichž podrobně uvádějí informace nezbytné pro platbu a kontrolu DPH, což může být v případě, že dochází k předkládání přiznání k DPH ve více členských státech, značně komplikované. Tato komplikovanost vyplývá z nutnosti poskytnout různé informace, které nejsou vymezeny na harmonizovaném základě, z neexistence vhodných společných pokynů, z rozdílných pravidel a postupů pro předkládání a opravy a z nutnosti používání jazyka dané země. To vše vede ke zvýšení zátěže pro hospodářské subjekty, nesprávnostem v přiznáních k DPH a zpožděním při jejich podáváních a omezuje přeshraniční obchod.

K řešení těchto problémů shromáždila Komise názory zainteresovaných stran na standardizované přiznání k DPH prostřednictvím konzultací k zelené knize o budoucnosti DPH[1]. Kladné reakce zainteresovaných stran vedly Komisi, aby do sdělení o budoucnosti DPH[2] začlenila závazek předložit návrh standardizovaného přiznání k DPH do konce roku 2013.

Návrh podporuje další iniciativy Komise. Akční program pro snižování administrativní zátěže v Evropské unii těží z práce skupiny na vysoké úrovni, která se bude scházet až do října 2014 a která Komisi radí ohledně snižování administrativní zátěže v souvislosti s právními předpisy EU. Zaměřuje se na malé a střední podniky a na mikropodniky, jakož i na to, jak docílit toho, aby veřejné správy členských států byly při provádění právních předpisů EU efektivnější a přístupnější potřebám zainteresovaných stran. Standardizované přiznání k DPH je plně v souladu s těmito cíli snižování zátěže.

Vycházet ze zásady „zelenou malým a středním podnikům“ v rámci iniciativy na podporu malých a středních podniků při omezování byrokracie pro tyto podniky je klíčovým cílem Komise. Nedávné sdělení o inteligentní regulaci — Reakce na potřeby malých a středních podniků zdůraznilo, na základě on-line průzkumu mezi těmito podniky, že směrnice o DPH[3] je nejvíce zatěžujícím právním předpisem EU. Zejména přiznání k DPH bylo označeno jako oblast, v rámci níž rozdíly představují překážku obchodu v EU. Tento návrh si klade za cíl snížit zátěž pro všechny hospodářské subjekty, a zejména malé a střední podniky, a je zdůrazněn ve sdělení o inteligentní regulaci[4].

Hospodářské subjekty si stále více stěžují, že při podnikání v EU může být obtížné splňovat požadavky v oblasti DPH. To platí zejména pro elektronický obchod a dodávky zboží na vnitřním trhu, kde je zákazníkem soukromá osoba a dodavatel musí registrovat, přiznávat a platit DPH v členském státě zákazníka. Tyto povinnosti mohou vytvářet překážky přeshraničnímu obchodu a standardizované přiznání k dani je může pomoci snížit. Akt o jednotném trhu II[5] proto vyzývá k zavedení standardizovaného přiznání k DPH.

Navíc prorůstová fiskální konsolidace je jednou z pěti priorit roční analýzy růstu pro rok 2012. Jelikož DPH představuje přibližně 21 % vnitrostátních daňových příjmů a 12 % možných příjmů z DPH není vybráno, je zapotřebí učinit systém DPH odolnějším proti podvodům. Včasná výměna informací mezi členskými státy je klíčovým prvkem při

---

1 KOM(2010) 695 v konečném znění.
2 KOM(2011) 851 v konečném znění.
3 Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).
4 COM(2013) 122 final.
5 COM(2012) 573 final.

omezování podvodů a zlepšování dodržování právních předpisů a standardizované přiznání k DPH může v tomto ohledu pomoci.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace se zúčastněnými stranami

Standardizované přiznání k DPH bylo předmětem několika konzultací. Bylo součástí zelené knihy o budoucnosti DPH, jejíž výsledky lze nalézt na této internetové adrese:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm.

Hospodářské subjekty a členské státy byly konzultovány v rámci studie provedené společností PwC, která zahrnovala i seminář konaný v říjnu 2012 v rámci programu Fiscalis. Kromě toho byly hospodářské subjekty dále konzultovány na zasedáních skupiny odborníků na DPH v lednu 2012 a v rámci hodnotícího setkání iniciativy na podporu malých a středních podniků se zúčastněnými malými a středními podniky v dubnu 2013. Členské státy pak byly konzultovány v rámci zasedání skupiny pro budoucnost DPH konaného v lednu 2013.

Výstupy skupiny odborníků na DPH lze nalézt na této internetové adrese:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm
.

Výstupy skupiny pro budoucnost DPH jsou k dispozici na adrese:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states
/index_en.htm.

Posouzení dopadů

K tomuto návrhu je připojeno posouzení dopadů.

Z podrobně hodnocených možností je upřednostňováno standardizované přiznání k DPH, které by bylo povinné pro členské státy i pro hospodářské subjekty a které by uvádělo seznam standardizovaných informací, z nichž pouze malá část je vyžadována ve všech případech. Toto přiznání maximalizuje snížení zátěže pro hospodářské subjekty a zároveň omezuje náklady pro členské státy.

Odhaduje se, že tato upřednostňovaná možnost by snížila administrativní zátěž až o15 miliard EUR ročně.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Právním základem návrhu je článek 113 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), jelikož harmonizace je nezbytná k zajištění fungování vnitřního trhu a zabránění narušení hospodářské soutěže.

Zásada subsidiarity

Cílů návrhu nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy. Standardizace povinného přiznání k DPH lze dosáhnout pouze prostřednictvím legislativního procesu na úrovni EU a to prostřednictvím změny směrnice o DPH, která stanoví příslušná pravidla pro přiznání k dani.

Působnost návrhu se omezuje na to, čeho lze dosáhnout pouze pomocí právních předpisů EU a je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Změny směrnice o DPH jsou nezbytné k dosažení standardizace přiznání k DPH a omezení požadavků na informace jen na ty, které jsou nezbytné pro kontrolu a výběr DPH, s cílem snížit zátěž pro hospodářské subjekty a odstranit překážky řádného fungování vnitřního trhu.

Navíc narušování hospodářské soutěže lze lépe zabránit prostřednictvím zlepšené možnosti kontroly, kterou standardizovaný formulář členským státům nabízí.

Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

Volba nástrojů

Navrhovaným nástrojem je směrnice, jelikož právním předpisem, který se má změnit, je směrnice, a jiný právní akt by proto nebyl vhodný.

Informativní dokumenty

Po členských státech se požaduje, aby Komisi sdělily znění vnitrostátních předpisů, kterými se směrnice provádí, a poskytly dokument, který by vysvětloval vztah mezi prvky této směrnice a odpovídajícími částmi nástrojů, kterými byly provedeny do vnitrostátního práva. To je oprávněné a přiměřené.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá nepříznivý dopad na rozpočet EU.

5. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ NÁVRHU

Smyslem standardizovaného přiznání k DPH je umožnit všem hospodářským subjektům, aby každému členskému státu poskytovaly standardizované informace ve společném, pokud možno v elektronickém, formátu. Takto bude moci hospodářský subjekt podávající přiznání k DPH v jednom členském státě snadno vyplnit a podat přiznání k DPH v dalším členském státě, protože informace a způsob jejich předložení by byly standardizované.

Standardizované přiznání k DPH by mělo být určeno všem hospodářským subjektům, jelikož jeho omezení na určité kategorie hospodářských subjektů by pouze omezilo jeho působnost, zvýšilo složitost, a tedy omezilo snížení zátěže. Stejně tak ke snížení nákladů a složitosti pro členské státy by mělo být na úrovni EU nabízeno pouze jedno přiznání k DPH, a to standardizované přiznání k DPH.

Návrh se zabývá problémy souvisejícími s obsahem, podáváním, pokud jde o to, kdy a jak, a opravami standardizovaného přiznání k DPH. Pokud jde o obsah, klíčovými prvky snižování zátěže pro hospodářské subjekty je množství informací a jejich standardizace. Návrh uvádí maximální počet dvaceti šesti položek informací, které musí hospodářské subjekty vyplnit. Členské státy se mohou rozhodnout je po hospodářských subjektech nevyžadovat, s výjimkou pěti položek. Poskytnuté informace by měly být ve všech členských státech konzistentní, tak aby informace uvedené v jednom členském státě byly stanoveny totožným způsobem jako ve všech ostatních členských státech.

Navíc členské státy mohou požadovat dodatečné informace pro řízení a správu DPH v určitých regionech nebo na určitých územích či zvláštní režimy výjimečně povolené právními předpisy v oblasti DPH. Pouze v těchto řádně odůvodněných případech mohou členské státy vyžadovat, aby hospodářské subjekty vyplnily více než těchto dvacet šest standardizovaných položek informací.

Pokud jde o předkládání, návrh stanoví minimální standard. Všechny hospodářské subjekty by měly mít možnost podávat měsíční přiznání k DPH, kdy by DPH byla splatná do konce měsíce následujícího po zdaňovacím období. Vedle toho mohou členské státy dále snížit zátěž tím, že umožní prodloužení zdaňovacího období až na dobu jednoho roku a prodlouží lhůtu pro podání přiznání a odvod daně až o jeden měsíc. To by mělo zajistit, že hospodářské subjekty nebudou povinny podávat častější přiznání k DPH nebo odvádět splatnou daň v kratší lhůtě.

Návrh rovněž podporuje elektronické podání. Hospodářské subjekty by měly mít právo předložit ve všech členských státech standardizované přiznání k DPH elektronicky, včetně předáním souboru elektronickými prostředky, s využitím zaručených elektronických podpisů použitelných v celé EU nebo jiných technologií nabízejících srovnatelnou úroveň zabezpečení.

Aby bylo zajištěno, že určité technické aspekty přiznání k DPH, jež nelze stanovit prostřednictvím směrnice, jsou standardizovány, je v tomto návrhu uveden rozsah použití postupu projednávání ve výborech. Ten by měl být využit, pokud je to zapotřebí k vyřešení technických detailů souvisejících s přiznáním, společných definic a postupů, podrobností ohledně oprav, jakož i společných způsobů elektronického podávání.

Články 178, 185, 211, 271 a 318

Tam, kde směrnice o DPH používá termín „přiznání k dani“, nahrazuje se tento termín výrazem „standardizované přiznání k dani“, aby se předešlo nedorozuměním, jelikož kapitola 5 hlavy XI byla rozdělena do dvou oddílů, a to „Standardizované přiznání k dani“ a „Jiná přiznání a informace“. To má vliv na změny článků 178, 185, 211, 271 a 318.

Definice „přiznání k dani“ v čl. 357 bodě 5 a čl. 358 bodě 4 po 1. lednu 2015 se týkají specificky kapitoly vztahující se ke zvláštním režimům pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani, a může být ponechána beze změny.

Články 206 a 252

Článek 206 ve své stávající podobě umožňuje členským státům určit pro odvedení daně jinou lhůtu, než je lhůta pro podání přiznání k dani, a požadovat předběžné splátky. Takové ustanovení, které umožňuje souběžnou existenci různých platebních lhůt, by částečně popíralo přínosy navrhovaného standardizovaného přiznání k DPH. Proto je v článku 206 zachováno obecné pravidlo, že DPH se odvádí při podání standardizovaného přiznání k dani, ale ruší se možnost členských států zvolit pro odvedení daně jinou lhůtu.

Podle článku 252 se standardizované přiznání k dani podává do konce měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období. Aby se v některých případech zabránilo zkrácení platebních lhůt pro hospodářské subjekty, mohou členské státy prodloužit lhůtu pro podání standardizovaného přiznání k dani o další měsíc. Lhůty pro podání přiznání k DPH a pro odvedení daně tak obě končí jeden až dva měsíce po skončení skončení zdaňovacího období.

Standardizované zdaňovací období je podle článku 252 jeden měsíc. Aby se však zabránilo tomu, že by hospodářské subjekty musely podávat standardizované přiznání k DPH častěji než dnes, mohou jim členské státy umožnit podávat standardizované přiznání k DPH za zdaňovací období v délce až jednoho roku.

V souladu se společnou unijní politikou, pokud jde o definici mikropodniků a malých a středních podniků[6], mohou mikropodniky, jejichž roční obrat je nižší než 2 000 000 EUR, podávat přiznání k DPH čtvrtletně, pokud to neohrožuje kontrolu a výběr DPH.

Článek 250

V každém standardizovaném přiznání k DPH je třeba vyplnit pět údajů, a to daň na výstupu a na vstupu, související čisté částky a čistou částku k odvedení nebo k vrácení. Všechny členské státy v současnosti tyto informace vyžadují a jsou upraveny stávajícím čl. 250 odst. 1.

Společná pravidla pro opravy přiznání k DPH jsou nutná k dosažení požadované úrovně standardizace. Členským státům by však mělo být umožněno stanovit své vlastní lhůty pro opravy, jelikož tyto jsou úzce spojeny s vnitrostátními audity. Proto se v druhém odstavci zavádí zásada možnosti osoby povinné k dani opravit přiznání k DPH ve lhůtě stanovené členskými státy. Celková hodnota dodávek zboží uvnitř Společenství a pořízení zboží uvnitř Společenství může být stanovena na základě seznamů prodejů v EU, a proto by neměla být do standardizovaného přiznání k dani zařazena. Je však nutné stanovit přechodné období k tomu, aby mohlo dojít k upravení vnitrostátních statistických systémů, které v současné době při sestavování statistik obchodu se zbožím uvnitř Společenství[7] z velké míry vycházejí z informací uvedených v přiznáních k DPH.

Článek 251

Kromě povinných informací ve standardizovaném přiznání k DPH mohou být členskými státy pro účely analýzy rizik a kontroly vyžadovány další informace. Aby došlo ke snížení zátěže pro hospodářské subjekty a odbourání informací potřebných pouze pro účely statistiky, ale nikoli DPH, měly by být požadavky na tyto další informace standardizovány a omezeny na nejnižší možnou míru.

Část těchto dalších informací je specificky stanovena pro určitá plnění ve směrnici o DPH a je standardizována. Ustanovení čl. 251 odst. 1 počítá s dalšími standardizovanými informacemi týkajícími se prodejů a splatné daně a obsahuje osm údajů. Ustanovení čl. 251 odst. 2 počítá s třinácti standardizovanými informacemi týkajícími se nákupů a odpočitatelné DPH.

Nicméně v případech, kdy členské státy uplatňují zvláštní pravidla v některých regionech nebo na některých územích či na některé osoby povinné k dani nebo transakce uplatňují zvláštní režimy, jsou nutné další doplňující informace. To je stanoveno v čl. 251 odst. 3. Vzhledem ke své zvláštní povaze bude obsah dalších informací uvedených v čl. 251 odst. 3 standardizován na základě projednávání ve výborech.

Pokud členské státy požadují další informace, měly by to za účelem zajištění transparentnosti a k usnadnění dodržování právních předpisů ze strany hospodářských subjektů oznámit příslušnému výboru.

Nový článek 252a

Mělo být dále podporováno elektronické zpracování a ačkoli členské státy musí umožnit, a mohou i vyžadovat, elektronické podání, mělo by být dále umožněno i předávání souborů, jak je tomu u souhrnných hlášení, a stanoveny společné bezpečné metody tohoto předávání, včetně používání zaručených elektronických podpisů. Definice používané v tomto článku jsou

---

[6] Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

[7] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 ze dne 31. března 2004 o statistice Společenství obchodu se zbožím mezi členskými státy a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3330/91 (Úř. věst. L 102, 7.4.2004, p. 1).

v souladu se směrnicí 1999/93/ES[8] o elektronických podpisech. Nicméně po přijetí návrhu Komise týkajícího se nařízení o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce na vnitřním trhu[9] může být nutné tyto definice přizpůsobit.

Tento článek dále standardizuje stávající čl. 250 odst. 2.

Článek 253

Tento článek se zrušuje, neboť se jedná o zvláštní opatření použitelné pouze na Švédsko, které je tak v rozporu s cíli standardizovaného přiznání k DPH.

Článek 254

Obsah tohoto článku je přesunut do nového článku 257a v novém oddíle 2 s názvem „Jiná přiznání a informace“. Je tomu tak proto, že jakékoli specifické informace požadované od prodejce nového dopravního prostředku podle současného článku 254 by do standardizovaného přiznání k DPH neměly být zahrnuty, ale tyto informace jsou nicméně nadále vyžadovány.

Článek 255

Tento článek nahrazuje články 255, 256 a 257 a sjednocuje je je do jediného článku. Nedochází k žádné věcné změně.

Články 256 a 257

Obsah těchto článků je přesunut do článku 255.

Články 258 a 259

Článek 258 o podávání informací týkajících se pořízení nových dopravních prostředků uvnitř Společenství a výrobků podléhajících spotřební dani, jakož i článek 259 o údajích potřebných ke kontrole správného uplatnění pravidel souvisejících s pořízením nových dopravních prostředků jsou i nadále zapotřebí, ale mění se tak, aby zohledňovaly skutečnost, že tyto informace mohou být vyžadovány v rámci jiných přiznání.

Článek 260

Informace o dovozu zboží jsou nyní zahrnuty do čl. 251 odst. 1 písm. g) a čl. 251 odst. 2 písm. g) a tento článek by tak měl být zrušen.

Článek 261

Členské státy již nesmějí vyžadovat od osoby povinné k dani, aby předkládala roční souhrnné přiznání k DPH uvádějící podrobnosti o všech transakcích přiznaných v předchozích pravidelných ročních přiznáních k DPH a poskytující informace potřebné pro veškeré opravy. Opravy jsou zahrnuty do standardizovaného přiznání k DPH prostřednictvím čl. 251 odst. 2 písm. h), a článek 261 by proto měl být zrušen.

Nové články 255a a 255b

Jako tomu bylo i v případě přiznání k DPH, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani, směrnice o DPH by měla stanovit požadavky na informace a prováděcí nařízení Komise by mělo ošetřit technické podrobnosti. Tyto články tento postup umožňují, jelikož stanovují, že technické podrobnosti týkající se informací uvedených v článcích 250 a 251, společné definice a postupy pro

[8] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12).

[9] COM(2012) 0238 final – 2012/0146 (COD).

předkládání informací, společné postupy, na základě kterých mohou být provedeny opravy, a jednotné elektronické metody, které překračují rámec použití zaručeného elektronického podpisu, mohou být schváleny prostřednictvím prováděcího nařízení Komise na základě postupu projednávání ve výborech.

Nový článek 257a

Článek 254 se přesouvá do nového oddílu 2 „Jiná přiznání a informace“, jelikož informace o prodeji nových dopravních prostředků nejsou součástí standardizovaného přiznání k DPH.

Článek 272

Za účelem zajištění konzistentního používání standardizovaného přiznání k DPH by členské státy měly být oprávněny zbavit osoby povinné k dani povinnosti podávat přiznání k DPH pouze v určitých omezených případech. Těmito případy jsou situace, kdy osoba povinná k dani není při pořizování zboží uvnitř Společenství plátcem DPH nebo se na ni vztahuje osvobození od daně pro malé podniky či společný režim daňového paušálu pro zemědělce.

Článek 273

V rámci zajištění toho, aby standardizované přiznání k dani bylo skutečně standardizované, neměly by členské státy mít možnost ukládat hospodářským subjektům jiné další povinnosti spojené se standardizovaným přiznáním k DPH, než které jsou uvedeny, a možnost tak učinit uvedená v článku 273 je proto ve vztahu ke standardizovanému přiznání k DPH vyloučena.

2013/0343 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o standardizované přiznání k dani

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[10],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[11],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES[12] vyžaduje, aby osoby povinné k dani podávaly přiznání k dani, ale umožňuje členským státům pružnost při určování, které informace potřebují. To vede k vzniku rozdílných pravidel a postupů pro podávání přiznání k dani v Unii, zvýšené složitosti pro hospodářské subjekty a daňových povinností, jež vytváří překážky pro obchod v Unii.

(2) Ke snížení zatížení hospodářských subjektů a zlepšení fungování vnitřního trhu by mělo být pro všechny hospodářské subjekty, které obchodují v Unii, zavedeno standardizované přiznání k dani. Používání těchto přiznání by mělo usnadnit kontrolu přiznání k DPH členskými státy.

(3) Je nezbytné, aby administrativní zátěž byla snížena na minimum. Informace vyžadované ve standardizovaném přiznání k dani by proto měly být omezeny na nevelký soubor povinných informací. Kromě toho, pokud jde o standardizované přiznání k dani a jiná přiznání, by členské státy neměly mít možnost požadovat jiné informace, než které jsou stanoveny v hlavě XI kapitole 5 směrnice.

(4) Členským státům by mělo být umožněno požadovat od osob povinných k dani další informace a pro tento účel je vhodné stanovit standardizovaný seznam dalších informací, které mohou být vyžadovány. To je užitečné pro účely analýzy rizik a kontroly. Členské státy vyžadující takové další informace by za účelem zajištění transparentnosti a standardizace o tom měly uvědomit Stálý výbor pro správní spolupráci.

(5) Aby členské státy mohly přizpůsobit své systémy sestavování statistik o dodávkách a pořízení zboží v Unii, měly by být do 31. prosince 2019 informace o celkové

[10] Úř. věst. C , , s. .

[11] Úř. věst. C , , s. .

[12] Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

hodnotě dodávek zboží v Unii a pořízení zboží v Unii součástí povinných informací uváděných v standardizovaném přiznání k dani.

(6) Zdaňovacím obdobím by měl být pro všechny hospodářské subjekty jeden měsíc, s výjimkou mikropodniků, které by měly podávat standardizované přiznání k dani čtvrtletně. Mělo by být i nadále možné, aby členské státy toto období s cílem snížení administrativní zátěže prodloužily až na jeden rok.

(7) Měla by být stanovena společná minimální lhůta pro podání standardizovaného přiznání k dani, kterou by byl konec měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období a která by představovala minimální standard, s možností členských států tuto lhůtu v rámci zabránění zvýšení zátěže pro hospodářské subjekty prodloužit o další měsíc.

(8) Platební lhůty by měly být harmonizovány za účelem snížení administrativní zátěže a čistá hodnota DPH měla být odvedena současně s podáním standardizovaného přiznání k dani nebo nejpozději do uplynutí lhůty, ve které musí být toto přiznání podáno.

(9) V rámci podpory elektronického zpracování by mělo být umožněno podávat standardizované přiznání k dani elektronickými prostředky.

(10) Vzhledem k tomu, že standardizované přiznání k dani obsahuje všechny informace potřebné pro jakékoliv opravy, je vhodné zrušit povinnosti související se zvláštními požadavky při dovozu zboží a ročním souhrnným přiznáním k dani.

(11) Standardizované přiznání k dani by měly využívat všechny hospodářské subjekty uskutečňující určitá podobná dodání zboží, a proto by měla být možnost, aby členské státy zbavily některé hospodářské subjekty povinnosti toto přiznání podávat, omezena, tak aby byl požadavek na podávání takového přiznání uplatňován v celé Unii jednotně.

(12) Pro nové dopravní prostředky a výrobky podléhající spotřební dani mají požadované informace zvláštní a omezenou povahu. Standardizace těchto informací ve standardizovaném přiznání k dani není vhodná. Informace by namísto toho měly být shromažďovány prostřednictvím samostatných přiznání, tak aby se snížila zátěž pro většinu hospodářských subjektů.

(13) Pro zajištění jednotných podmínek pro provádění směrnice 2006/112/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení technických podrobností, a to včetně jednotné elektronické zprávy pro předávání, společný soubor definic a postupů podávání, společné postupy pro provádění oprav a společné elektronické metody poskytující dostatečnou úroveň bezpečnosti při podávání standardizovaného přiznání k dani. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí[13].

(14) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise k informativním dokumentům ze dne 28. září 2011[14] se členské státy zavázaly v odůvodněných případech přikládat k oznámení svých prováděcích opatření jeden či více dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

---

13 Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

14 Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(15) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) V článku 178 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. c) při pořízení zboží uvnitř Společenství musí uvést ve standardizovaném přiznání k dani podaném podle článku 250 výši daně splatné při pořízení zboží uvnitř Společenství a mít fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3, 4 a 5;“

2) V článku 185 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Oprava se provede, zejména pokud se po podání standardizovaného přiznání k dani změní okolnosti zohledněné při výpočtu výše odpočtu, například byly-li zrušeny určité koupě nebo byla–li získána určitá snížení ceny.“

3) Článek 206 se nahrazuje tímto:

„*Článek 206*

Každá osoba povinná k dani, která je osobou povinnou odvést daň, zaplatí čistou výši daně při podání standardizovaného přiznání k dani podle článku 250 nebo nejpozději do uplynutí lhůty, ve které musí být toto přiznání podáno.“

4) V článku 211 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou zejména stanovit, že daň splatná při dovozu zboží osobami povinnými k dani nebo osobami povinnými odvést daň, popřípadě určitými kategoriemi těchto osob, nemusí být odvedena v okamžiku dovozu za podmínky, že bude jako taková uvedena ve standardizovaném přiznání k dani podaném podle článku 250.“

5) Před článek 250 se vkládá nový název oddílu, který zní:

„Oddíl 1

Standardizované přiznání k dani“

6) Články 250, 251 a 252 se nahrazují tímto:

„*Článek 250 [čl. 250 odst. 1]*

1. Každá osoba povinná k dani podá standardizované přiznání k dani z přidané hodnoty, které obsahuje její identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo a zdaňovací období a v němž uvede:

a) splatnou daň;

b) odpočet daně;

c) čistou částku DPH k odvedení nebo k vrácení;

d) celkovou hodnotu, bez DPH, transakcí, u nichž daňová povinnost vznikla, včetně hodnoty všech transakcí osvobozených od daně;

e) celkovou hodnotu, bez DPH, transakcí, v souvislosti s nimiž se provádí odpočet;

f) pro zdaňovací období do 31. prosince 2019 celkovou hodnotu dodání zboží uvedených v článku 138;

g) pro zdaňovací období do 31. prosince 2019 celkovou hodnotu, bez DPH, pořízení zboží uvnitř Společenství a transakcí považovaných za takové pořízení.

2. Členské státy umožní, aby byly provedeny opravy standardizovaného přiznání k dani, a stanoví lhůtu, během níž mohou být tyto opravy provedeny.

Článek 251 [Článek 251]

1. U plnění, u nichž daňová povinnost vznikla v průběhu zdaňovacího období, mohou členské státy kromě informací uvedených v čl. 250 odst. 1 požadovat, aby standardizované přiznání k dani za dané zdaňovací období poskytovalo i tyto informace, případně některé z nich:

a) daň a celkovou hodnotu, bez DPH, v souvislosti s dodáním zboží a poskytnutím služeb, v rozdělení pro jednotlivé sazby daně;

b) pro zdaňovací období do 31. prosince 2019, celkovou hodnotu dodání zboží uvedených v článku 138;

c) celkovou hodnotu, bez DPH, poskytnutí služeb jiných, než které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od DPH, za něž je příjemce povinen odvést daň podle článku 196;

d) celkovou hodnotu, bez DPH, dodání zboží nebo poskytnutí služeb, na něž se nevztahuje písmeno c) a za něž je příjemce povinen odvést daň;

e) celkovou hodnotu dodání zboží uvedených v čl. 146 odst. 1 písm a) a b);

f) celkovou hodnotu všech dalších plnění osvobozených od daně, na než se nevztahují písmena b) až e);

g) daň z:

i) pořízení zboží uvnitř Společenství nebo plnění považovaných za taková pořízení, podle článků 21 nebo 22,

ii) dodání zboží nebo poskytnutí služeb, za něž je příjemce povinen odvést DPH,

iii) dovoz zboží v případě, že členský stát uplatňuje možnost uvedenou v čl. 211 druhém pododstavci.

2. U plnění, u nichž je odpočet daně proveden v průběhu zdaňovacího období, mohou členské státy kromě informací uvedených v čl. 250 odst. 1 požadovat, aby standardizované přiznání k dani za dané zdaňovací období poskytovalo i tyto informace, případně některé z nich:

a) daň a celkovou hodnotu, bez DPH, v souvislosti s dodáním zboží a poskytnutím služeb jinými než uvedenými v písmenech b) až g);

b) pro zdaňovací období po 31. prosinci 2019 celkovou hodnotu, bez DPH, pořízení zboží uvnitř Společenství a transakcí považovaných za takové pořízení;

c) daň z pořízení zboží uvnitř Společenství a transakcí považovaných za takové pořízení;

d) daň a celkovou hodnotu, bez DPH, v souvislosti s dodáním zboží a poskytnutím služeb, za něž je příjemce povinen odvést daň podle článků 199 nebo 199a či podle vnitrostátního opatření povoleného na základě článků 199b nebo 395;

e) daň a celkovou hodnotu, bez DPH, v souvislosti s poskytnutím služeb jiných, než které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od DPH, za něž je příjemce povinen odvést daň podle článku 196;

f) daň a celkovou hodnotu, bez DPH, v souvislosti s dodáním zboží a poskytnutím služeb, na něž se nevztahují písmena c) a d) a za něž je příjemce povinen odvést daň;

g) daň a celkovou hodnotu, bez DPH, v souvislosti s dovozem zboží;

h) veškeré opravy odpočtů daně podle článku 184.

3. Za plnění mající místo původu nebo určení v určité oblasti nebo na určitém území, na které se vztahují zvláštní pravidla nebo na které se vztahuje zvláštní systém mimo běžný režim DPH, u nichž daňová povinnost vznikla v průběhu zdaňovacího období, mohou členské státy kromě informací uvedených v čl. 250 odst. 1 požadovat, aby standardizované přiznání k dani za dané zdaňovací období obsahovalo tyto informace, případně jednu z nich:

a) údaje nezbytné pro výpočet výše splatné daně;

b) údaje nezbytné pro výpočet odpočitatelné DPH.

4. Členské státy informují výbor zřízený článkem 58 nařízení Rady (EU) č. 904/2010[15] o zavedení vnitrostátních opatření přijatých podle odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku.

Článek 252 [Článek 252]

1. Standardizované přiznání k dani se podává ve lhůtě, kterou stanoví členské státy. Tato lhůta nesmí být kratší než jeden měsíc a delší než dva měsíce od konce každého zdaňovacího období.

2. Zdaňovacím obdobím se stanoví jeden kalendářní měsíc.

Členské státy však umožní zdaňovací období tří kalendářních měsíců pro osoby povinné k dani, jejichž roční obrat, vypočítaný podle článku 288, nepřesahuje částku 2 000 000 EUR nebo její ekvivalent v národní měně, pokud období jednoho kalendářního měsíce není v konkrétních případech nutné k tomu, aby se zabránilo daňovým únikům a podvodům.

Členské státy mohou v ostatních případech stanovit delší zdaňovací období, které však nesmí překročit jeden rok.“

7) Vkládá se nový článek 252a, který zní:

„Článek 252a [čl. 250 odst. 2 a nové]

Členské státy umožní a mohou i vyžadovat podávání standardizovaného přiznání k dani elektronickými prostředky. To zahrnuje i možnost používat elektronický přenos souborů.

Standardizované přiznání k DPH podávané elektronickými prostředky členské státy přijmou, jsou-li věrohodnost jejich původu a neporušenost jejich obsahu zajištěny zaručeným

[15] Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

elektronickým podpisem ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu 1999/93/ES[16] založeným na kvalifikovaném osvědčení a vytvořeným prostředkem pro bezpečné vytváření podpisu ve smyslu bodů čl. 2 bodů 6 a 10 směrnice 1999/93/ES nebo jinými způsoby, které nabízejí podobnou úroveň bezpečnosti.“

8) Články 253 a 254 se zrušují.

9) Článek 255 se nahrazuje tímto:

„*Článek 255 [Články 255, 256, 257]*

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby následující osoby plnily povinnosti ohledně podávání standardizovaného přiznání k dani podle tohoto oddílu:

a) pořizovatel investičního zlata jako osoba povinná odvést daň podle čl. 198 odst. 1 nebo pořizovatel zlata surového nebo ve formě polotovarů či investičního zlata definovaných v čl. 344 odst. 1, využije-li v jeho případě členský stát možnost stanovenou v čl. 198 odst. 2 a určí ho za osobu povinnou odvést daň;

b) osoby, které se podle článků 194 až 197 a článku 204 považují za osoby povinné odvést daň namísto osoby povinné k dani, která není usazena na území členského státu;

c) právnické osoby nepovinné k dani, které jsou osobami povinnými odvést daň při pořízeních zboží uvnitř Společenství uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě i).“

10) Vkládají se nové články 255a a 255b, které znějí:

„Článek 255a [nové]

Postupem podle článku 255b se stanoví:

a) technické podrobnosti, včetně jednotné elektronické zprávy, pro předávání informací uvedených v článcích 250 a 251;

b) společný soubor definic a postupy pro předkládání informací uvedených v článcích 250 a 251;

c) společné postupy pro provádění oprav ve standardizovaném přiznání k dani;

d) společné elektronické metody poskytující dostatečnou úroveň bezpečnosti pro podávání standardizovaného přiznání k dani.

Článek 255b [nové]

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 58 nařízení Rady (EU) č. 904/2010(*). Výborem se rozumí výbor ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č 182/2011(**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1.

(**) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

---

[16] Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 1999/93/ES 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12).

11) Články 256 a 257 se zrušují.

12) Za článek 255b se vkládá nový název oddílu, který zní:

„**Oddíl 2**

Jiná přiznání a informace“

13) Vkládá se nový článek 257a, který zní:

„Článek 257a [Článek 254]

U dodání nových dopravních prostředků za podmínek stanovených čl. 138 odst. 2 písm. a), která uskuteční osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH pořizovateli neidentifikovanému pro účely DPH nebo která uskuteční osoba povinná k dani uvedená v čl. 9 odst. 2, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, že prodávající sdělí veškeré údaje potřebné k uplatnění daně a kontrole jejího uplatnění správcem daně.“

14) Články 258 a 259 se nahrazují tímto:

„Článek 258

Členské státy stanoví pravidla pro podávání přiznání k dani při pořízení nových dopravních prostředků uvnitř Společenství uvedeném v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě ii) a při pořízení výrobků podléhajících spotřební dani uvnitř Společenství uvedeném v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě iii).

Článek 259

Členské státy mohou od osob, které uskutečňují pořízení nových dopravních prostředků uvnitř Společenství uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodě ii), vyžadovat, aby při podání přiznání poskytly veškeré údaje potřebné k uplatnění daně a kontrole jejího uplatnění správcem daně.“

15) Články 260 a 261 se zrušují.

16) V článku 271 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Na základě povolení uvedeného v článku 269 mohou členské státy, které stanoví delší než tříměsíční zdaňovací období, za které musí osoba povinná k dani podat standardizované přiznání k dani podle článku 250, povolit této osobě podání souhrnného hlášení za stejné období, splňuje-li tato osoba povinná k dani tyto tři podmínky:“

17) Článek 272 se mění takto:

a) v odstavci 1 se zrušuje druhý pododstavec;

b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Členské státy nesmí zprostit tyto osoby povinné k dani těchto povinností:

a) osoby uvedené v odst. 1 písm. b) fakturačních povinností stanovených v kapitole 3 oddílech 3 až 6 a v kapitole 4 oddílu 3.

b) osoby uvedené v odst. 1 písm. b) a c) povinností podat standardizované přiznání k dani stanovených v kapitole 5 oddílu 1.“

18) V článku 273 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„Možnost stanovená v prvním pododstavci nemůže být využita k ukládání dodatečných fakturačních povinností a povinností podat standardizované přiznání k dani nad povinnosti stanovené v kapitole 3 a v kapitole 5 oddílu 1“.

19) V čl. 318 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Ke zjednodušení postupu výběru daně a po konzultaci s výborem pro DPH mohou členské státy stanovit, že u určitých plnění nebo určitých kategorií obchodníků povinných k dani se základ daně z dodání zboží podléhajících režimu ziskové přirážky stanoví pro každé zdaňovací období, za které musí obchodník povinný k dani podat standardizované přiznání k dani stanovené v článku 250.“

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2016. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

   Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si určí členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda